

Рим утверджує бачення - Номер один

Приватне тлумачення

Jeff Pippenger

2024-06-28

І в ті часи постане багато хто проти царя півдня; також грабіжники з твого народу піднесуться, щоб утвердити видіння; але вони впадуть. Даниїла 11:14.

Слово «вчення» в контексті християнства означає усталені істини Біблії. Різні організації, що називають себе християнськими, мають різні набори того, що вони визначають як біблійні вчення, але Істина лише одна. Відмінність між «абсолютною істиною» та «плюралізмом» є темою, яка на цьому етапі виходить за межі нашого розгляду.

Тоді Пилат сказав йому: То ти цар? Ісус відповів: Ти кажеш, що я цар. Для цього я народився і для цього прийшов у світ, щоб свідчити про істину. Кожен, хто від істини, чує мій голос. Пилат каже йому: Що таке істина? І, сказавши це, знову вийшов до юдеїв і каже їм: Я не знаходжу в ньому жодної вини. Івана 18:37, 38.

Істина — Боже Слово; це Його голос і Сам Христос.

Ми самі повинні знати, що становить християнство, що є істиною, якою є віра, яку ми прийняли, якими є біблійні правила — правила, дані нам від найвищого авторитету. Є багато таких, хто вірить без підстав, на яких можна було б обґрунтувати свою віру, без достатніх доказів щодо істинності самої справи. Якщо їм пропонують думку, що узгоджується з їхніми власними заздалегідь сформованими поглядами, вони одразу готові її прийняти. Вони не міркують від причини до наслідку, їхня віра не має справжнього підґрунтя, і в час випробування вони виявлять, що збудували на піску.

Той, хто задовольняється своїм теперішнім недосконалим знанням Писання, вважаючи це достатнім для свого спасіння, перебуває в смертельній омані. Є багато таких, хто не належно озброєний біблійними аргументами, щоб уміти розпізнавати помилку і засуджувати всі ті традиції та забобони, які було видано за істину. Сатана ввів свої власні ідеї в поклоніння Богам, щоб зіпсувати простоту Євангелія Христа. Багато хто, заявляючи, що вірить у нинішню істину, не знає, що становить ту віру, одного разу передану святим,— Христос у вас, надія слави. Вони думають, що захищають давні віхи, але вони теплі й байдужі. Вони не знають, що означає вплітати у свій досвід і мати справжню чесноту любові та віри. Вони не є уважними дослідниками Біблії, а ліниві й неухважні. Коли виникають розбіжності в поглядах щодо місць Писання, ті, хто не навчалися цілеспрямовано і не визначилися, у що вірять, відпадають від істини. Ми повинні наголошувати всім на необхідності старанно досліджувати божественну істину, щоб вони знали, що справді знають, що є істина. Дехто заявляє про велике знання і задоволений своїм станом, коли в них немає більше ревності до праці, жодної палкішої любові до Бога і до душ, за які Христос помер, ніж якби вони ніколи не пізнали Бога. Вони не читають Біблію [щоб] жити туюком і ситістю для власних душ. Вони не

відчувають, що це голос Божий звертається до них. Але якщо ми хочемо зрозуміти шлях спасіння, якщо хочемо побачити промені Сонця праведності, ми повинні вивчати Писання з метою, бо обітниця та пророцтва Біблії проливають ясні промені слави на божественний план викуплення — величні істини, які ще не ясно зрозумілі. Матеріали 1888 року, 403.

Ми повинні знати, якими є ті доктрини, і як представляти, утверджувати та захищати ті істини.

"Нам зараз не здається можливим, щоб комусь довелося стояти наодинці; але якщо Бог коли-небудь говорив через мене, прийде час, коли заради Його імені нас поставлять перед радами і перед тисячами, і кожному доведеться дати звіт про свою віру. Тоді впаде найсуворіша критика на кожен позицію, яку було зайнято заради істини. Отже, нам потрібно вивчати Слово Боже, щоб знати, чому ми віримо в ті вчення, які відстоюємо. Ми повинні критично досліджувати живі вислови Єгови." *Review and Herald*, 18 грудня 1888 р.

Щоб постати перед «тисячами», очевидно, що деякі захисники істини в останні дні будуть змушені захищати істину через такі засоби, як телебачення або веб-трансляції. Як інакше тисячі могли б побачити свідчення, яке дають сто сорок чотири тисячі? Доктрини, які ми відстоюємо, визначають основу нашої віри.

"Члени церкви будуть кожен окремо випробувані й перевірені. Вони опиняться в обставинах, у яких будуть змушені свідчити про істину. Багатьох покличуть виступати перед радами та в судах, можливо, окремо й наодинці. Досвід, який допоміг би їм у цій скрутній ситуації, вони занедбали набути, і їхні душі обтяжені каяттям за змарновані можливості та занедбані привілеї." *Свідчення*, том 5, 463.

Боже Слово ніколи не підводить, і тому, якщо ми маємо бути зараховані до числа ста сорока чотирьох тисяч, ми повинні знати, у що віримо, на підставі того, що написано в Божому Слові. Перш ніж настане час випробування, коли Божий народ буде змушений пояснювати віровчення, у які він вірить, Бог допускає появу помилок, щоб змусити Свій народ критично вивчати Його Слово.

Той факт, що серед Божого народу немає полеміки чи збурення, не слід вважати остаточним доказом того, що вони міцно тримаються здорового вчення. Є підстави побоюватися, що вони можуть не розрізняти чітко істину й помилку. Коли дослідження Писання не породжує нових питань, коли не виникає розбіжностей у поглядах, які спонукали б людей самостійно досліджувати Біблію, щоб упевнитися, що вони мають істину, тепер, як і в давнину, буде чимало таких, які триматимуться традиції й поклонятимуться тому, чого не знають.

Мені було показано, що багато хто, хто заявляє, ніби має знання істини теперішнього часу, не знають, у що вони вірять. Вони не розуміють доказів своєї віри. Вони не мають належної оцінки справи теперішнього часу. Коли настане час випробування, деякі, хто нині проповідує іншим, при розгляді позицій, яких вони дотримуються, виявлять, що є

багато речей, для яких вони не можуть дати задовільного пояснення. Поки їх таким чином не випробують, вони не усвідомлюють свого великого незнання. І в церкві є багато таких, хто сприймає як належне, що розуміє те, у що вірить; але, доки не виникне суперечка, вони не знають власної слабкості. Коли їх відділять від одновірців і змусять стояти сам на сам, щоб пояснити свою віру, вони будуть здивовані, побачивши, наскільки плутаними є їхні уявлення про те, що вони приймали за істину. Безперечно, що серед нас відбулося відступлення від живого Бога й звернення до людей, коли людську мудрість ставлять на місце Божої.

Бог пробудить Свій народ; якщо інші засоби не подіють, серед них з'являться ересі, які просіють їх, відділяючи полюву від пшениці. Господь закликає всіх, хто вірить Його слову, прокинутися від сну. Прийшло дорогоцінне світло, відповідне цьому часу. Це біблійна істина, яка показує небезпеки, що стоять просто перед нами. Це світло має спонукати нас до старанного вивчення Святого Письма і до якнайкритичнішого дослідження позицій, яких ми дотримуємося. Бог бажає, щоб усі аспекти й положення істини були ретельно й наполегливо досліджені, з молитвою і постом. Віруючим не слід задовольнятися припущеннями та нечіткими уявленнями про те, що становить істину. Їхня віра має бути міцно заснована на Божому слові, щоб коли настане час випробування і їх поставлять перед радами для відповіді за свою віру, вони були спроможні дати звіт про надію, що в них, з лагідністю та страхом.

Агітуйте, агітуйте, агітуйте. Питання, які ми представляємо світові, мають бути для нас живою реальністю. Важливо, щоб, захищаючи вчення, які ми вважаємо основоположними статтями віри, ми ніколи не дозволяли собі вдаватися до аргументів, що не є цілком обґрунтованими. Такі аргументи можуть і змусити опонента замовкнути, але вони не служать істині. Ми повинні наводити обґрунтовані аргументи, які не лише змушуватимуть наших опонентів замовкнути, а й витримають найприскіпливішу й найретельнішу перевірку. У тих, хто виробив у собі навички полеміста, є велика небезпека, що вони не обходитимуться зі Словом Божим неупереджено. Зустрічаючись із опонентом, ми повинні щиро прагнути подавати питання так, щоб пробудити в його розумі переконання, а не лише намагатися вселяти впевненість віруючому.

"Яким би не був інтелектуальний поступ людини, хай вона ні на мить не подумає, що немає потреби в ґрунтовному й безперервному дослідженні Святого Письма в пошуках більшого світла. Як народ, ми кожен особисто покликані бути дослідниками пророцтв. Ми повинні пильно й ревно стежити, щоб розпізнати будь-який промінь світла, який Бог відкриє нам. Ми маємо вловлювати перші проблиски істини; і завдяки молитовному вивченню може бути отримане ясніше світло, яке можна представити іншим."
Свідчення, том 5, 708.

"Дослідники пророцтв", які зрештою становитимуть сто сорок чотири тисячі, будуть "індивідуально випробувані й перевірені" задалегідь, перед їхнім протистоянням із земними владами, що спричинять невдовзі прийдешню кризу недільного закону та переслідування. Вірні спершу будуть "пробуджені" Богом. Сплячі діви будуть "пробуджені" від дрімоти, в яку вони впали під час часу зволікання. Якщо вони не прокинуться від вістки,

яку Бог представив через статті, що були надіслані починаючи з липня 2023 року, тоді Бог дозволить "сресям" "увійти поміж них", і це завершить відокремлення пшениці від куколю через процес просіювання. Ми зараз у цьому процесі просіювання.

Для тих, хто стежить за суперечкою щодо правильної ідентифікації Сучасного Риму, існує три варіанти. Один варіант полягає в тому, що Сполучені Штати є Сучасним Римом, інший — що папська влада є Сучасним Римом, а третій — що обидві попередні позиції неправильні, а якусь іншу силу представляють розбійники з народу Даниїла, які звеличуються, падають і утверджують видіння у чотирнадцятому вірші одинадцятого розділу книги Даниїла.

Я стверджую, що незгода щодо того, чи є Сучасний Рим папською владою чи Сполученими Штатами, була дозволена й введена в цей рух з метою примусити Його народ вивчати Його пророче слово. Бог спричинив цю суперечку як вияв Своєї милості. Я стверджую, що ця незгода стосується радше підготовки Його народу до майбутньої кризи, ніж простого з'ясування, хто має рацію, а хто помиляється щодо Сучасного Риму. Цю незгоду Бог дозволив і задумав, щоб показати усім, хто бажає побачити, що їхнє власне розуміння Його пророчого слова є неповним або хибним. Отже, ця суперечка є доказом Божої милості.

Суперечка стосується не лише визначення того, яка сила представлена грабіжниками твого народу, а й того, чи належним чином застосовується методологія «рядок на рядок», якої, як заявляють, дотримуються обидві сторони. Пророчі правила, пов'язані з методологією «рядок на рядок», включають особливі пророчі принципи, які стануть частиною процесу просіювання пшениці та куколю. Три елементи методології «рядок на рядок», які, на мою думку, неправильно розуміються в цій суперечці: Христос як Істина, Христос як Альфа й Омега та потрійне застосування пророцтва.

Зрештою виявиться, що ті, хто дотримується неправильного розуміння чотирнадцятого вірша одинадцятого розділу книги Даниїла, ґрунтують свою доктринальну позицію на приватному тлумаченні.

І маємо ще певніше пророче слово, до якого ви добре робите, коли звертаєте увагу, як на світильник, що світить у темному місці, аж доки день не розвидниться й ранкова зоря не зійде у ваших серцях; знаючи насамперед те, що жодне пророцтво Писання не є справою власного тлумачення. Бо ніколи пророцтво не приходило з волі людської, але промовляли його святі Божі люди, водимі Духом Святим. 2 Петра 1:19-21.

У суперечці щодо чотирнадцятого вірша приклад того, що я розумію як «власне тлумачення», можна знайти у «Великій суперечці».

"Оскільки субота стала особливим предметом суперечки в усьому християнському світі, а релігійні та світські влади об'єдналися, щоб примусити до дотримання неділі, непохитна відмова невеликої меншості підкоритися загальній вимозі зробить їх об'єктами загального прокляття. Тверджуватимуть, що тих небагатьох, хто протистоїть установленню церкви та закону держави, не слід терпіти; що краще, аби вони постраждали, ніж щоб цілі народи були вкинуті в замішання та беззаконня. Той самий

аргумент багато століть тому висували проти Христа 'правителі народу.' 'Вигідно для нас, — сказав лукавий Каяфа, — щоб одна людина померла за народ, і щоб увесь народ не загинув.' Івана 11:50. Цей аргумент здаватиметься переконливим; і зрештою буде видано указ проти тих, хто святять суботу четвертої заповіді, оголошуючи їх такими, що заслуговують найсуворішого покарання, і надаючи людям право, після певного часу, позбавити їх життя. Римське католицтво у Старому Світі та відступницький протестантизм у Новому підуть подібним шляхом щодо тих, хто шанує всі божественні заповіді." Велика боротьба, 615.

«Християнський світ» позначає всесвітню спільноту християн або сукупність країн і культур із християнською більшістю. Термін часто вживають для позначення частин світу, де християнство є домінуючою релігією і суттєво вплинуло на культуру, закони та соціальні норми. Християнський світ охоплює глобальне поширення християнства щодо його послідовників, культурного впливу та історичного значення. Якщо не вилучати повтори, що є на CD-ROM Еллен Вайт, слово «Christendom» зустрічається сто сімдесят шість разів. З географічного погляду Сестра Вайт зазначає, що християнський світ загалом відповідає Європі та Америкам. У Сестри Вайт Європа визначається як Старий Світ, а Америки — як Новий Світ.

Але звіра з ягнячими рогами бачили таким, що «виходив із землі». Замість того, щоб повалити інші держави, аби утвердитися, нація, таким чином представлена, мала постати на раніше не зайнятій території й зростати поступово та мирно. Отже, вона не могла виникнути серед тісно скупчених і між собою борючихся народностей Старого Світу — того бурхливого моря «народів, і натовпів, і націй, і мов». Її слід шукати на Західному континенті.

"Яка держава Нового Світу у 1798 році набирала могутності, обіцяла силу та велич і привертала увагу світу? Застосування символу не залишає жодного сумніву. Лише одна держава, і тільки одна, відповідає ознакам цього пророцтва; воно недвозначно вказує на Сполучені Штати Америки." Велика боротьба, 441."

Останнє речення в абзаці, який ми розглядаємо, було використано, щоб припустити, що «романізм у Старому Світі та відступницький протестантизм у Новому» ототожнює «романізм Старого Світу» з папством у Темні віки, а Сполучені Штати (відступницький протестантизм) — із Сучасним Римом, що виражено фразою «відступницький протестантизм у Новому». «Старий» визначається як минула історія, а «Новий» — як сучасна або поточна історія. Таке застосування перекручує усталене розуміння сестри Вайт як щодо християнського світу, так і щодо Старого й Нового Світу.

Ті, хто застосовує це речення у термінах минулої та майбутньої історії, вдаються до «власного тлумачення», що прямо суперечить тому значенню, яке мала на увазі сестра Вайт. Стверджується, що «Старий Світ» представляє минулу історію, а «Новий» — сучасну або нинішню історію (Новий).

В уривку сказано: «будуть діяти». Папство і відступницький протестантизм «будуть діяти подібним чином щодо тих, хто шанує всі божественні приписи». Старий Світ в уривку — це Європа, а Новий Світ — це Америки. Сестра Вайт навчає, що весь світ має пройти випробування недільним законом, і що папство очолить переслідування в Європі, а відступницький протестантизм очолить переслідування в Америках. Америки та Європа — це те, що визначається як «християнський світ». І папство, і відступницький протестантизм «будуть діяти подібним чином щодо тих, хто шанує всі божественні приписи».

«Will pursue» позначає майбутню дію з боку обох сил, і граматично неможливо припускати, що романізм Старого Світу є папською владою Темних віків. Переслідування, здійснюване обома силами, — у майбутньому часі. Визначення фрази — «will pursue», і воно означає слідувати чи гнатися за чимось із наміром досягти або здобути це. Воно передбачає майбутню дію, коли особа або група зобов'язується активно домагатися мети чи завдання.

Фразу можна вживати в різних контекстах: «Вона будуватиме кар'єру в медицині», тобто вона планує працювати над тим, щоб стати фахівчицею у сфері медицини. «Він здобуватиме ступінь з інженерії», що вказує на його намір вивчати інженерію у закладі вищої освіти. «Команда працюватиме над проектом до завершення», тобто команда продовжуватиме роботу над проектом, доки його не буде завершено. «Вони вживатимуть правових заходів проти компанії», тобто вони мають намір здійснити юридичні кроки, щоб вирішити спір або домогтися справедливості. Загалом, «will pursue» означає рішучість, відданість і чіткий намір досягти конкретної мети або результату в майбутньому.

Власне тлумачення, яким навчають, що римське католицитво Старого Світу відійшло в минуле, згодом використовують як опору для підтримки помилкового застосування концепції «потрійного застосування» пророцтва. Воно стверджує, що потрійне застосування щодо Риму представляє язичницький Рим, за яким іде папський Рим, а потім Сполучені Штати як третій із трьох Римів. Дуже подібне хибне застосування було використано невдовзі після 11 вересня 2001 року, коли група відокремилася від руху через книгу Йоїла.

Суперечка тоді почалася на табірному зібранні в Канаді, де потрійне застосування трьох «горе» було інтегровано в книгу Йоїла, щоб навчати, що іслам третього «горе» був народом, який прийшов проти землі у шостому вірші першого розділу. Той народ — це папський Рим, але було запроваджено приватне тлумачення, яке стверджувало, що тим народом був іслам. Потрійне застосування трьох «горе» утвердило іслам як силу 11 вересня 2001 року, і нове приватне тлумачення наполягало, що папська влада першого розділу Йоїла насправді була ісламом. Приватне тлумачення, яке відкидало правильну ідентифікацію папської влади в книзі Йоїла, було підкріплене неправильним застосуванням трьох «горе». Тепер запроваджується приватне тлумачення, яке відсуває папську владу на користь Сполучених Штатів.

Що було, те й буде; і що робиться, те й буде робитися; і немає нічого нового під сонцем.
Чи є щось, про що можна сказати: Ось, це нове? Воно вже було віддавна, ще перед нами.
Екклезіяст 1:9, 10.

Суперечки останніх днів включають повторення давніх суперечок, і в одинадцятому розділі книги Даниїла постає суперечка щодо того, що Урія Сміт застосував своє приватне тлумачення до символу царя півночі. Зробивши це, він сформував таке розуміння одинадцятого розділу книги Даниїла, яке породжувало лише темряву. У ці останні дні повторювані суперечки особливо виявляють плід застосування приватних тлумачень до усталеної істини. Саме це зробив Сміт у своїй книзі «Даниїл і Об'явлення». Те саме було зроблено у суперечці навколо книги Йоеля, і це ті самі механізми, які застосовуються, коли один абзац із «Великої боротьби» обходить увагою визначення у світі та у працях Еллен Вайт того, що «християнський світ» представляє, разом із відкиданням базових правил граматики, які встановлюють, що фраза «will pursue» позначає майбутню подію. Виходячи з цього, хибна концепція про те, що «Старий Світ» — це історія папської влади з 538 до 1798 року, потім використовується, щоб заперечувати усталене розуміння визначення потрібного застосування пророцтва.

Усе, що Бог у пророчій історії визначив сповнитися в минулому, уже сповнилося, а все, що ще має прийти у свій час, сповниться. Даниїл, Божий пророк, стоїть на своєму місці. Іван стоїть на своєму місці. В Одкровенні Лев із племені Юдиного відкрив дослідникам пророцтво книги Даниїла, і таким чином Даниїл стоїть на своєму місці. Він свідчить про те, що Господь відкрив йому у видінні про великі й урочисті події, які ми повинні знати, коли стоїмо на самому порозі їхнього сповнення.

В історії та пророцві Слово Боже змальовує тривалу боротьбу між істиною та оманю. Ця боротьба й досі триває. Те, що було, повториться. Старі суперечки оживуть, і нові теорії постійно виникатимуть. Але Божий народ, який у своїй вірі та виконанні пророцтва узяв участь у проголошенні вісток першого, другого і третього ангелів, знає, на чому стоїть. Він має досвід, дорожчий за щире золото. Він має стояти твердо, як скеля, тримаючись початку своєї впевненості непохитно до кінця. Вибране послання, книга 2, 109.

Легко показати, що сестра Вайт визначає вислів апостола Павла «початок їхньої впевненості» як основоположні істини адвентизму. Міллерити навчали, що «грабіжники твого народу» — це папська влада, і від 1989 року й надалі рух ста сорока чотирьох тисяч неодноразово підтверджував те саме розуміння цього символу, що й міллерити. Нині з'явилася «нова теорія» щодо того, ким є «грабіжники твого народу», і вона відродила стару суперечку в тому сенсі, що використовує неправильне ототожнення усталеного пророчого символу для побудови пророчої моделі, зведеної на піску. Чи то приватне тлумачення Сміта, чи хибне застосування образу народу в першому розділі книги Йоїла, чи ототожнення Сполучених Штатів із Сучасним Римом — усі три помилки атакують правильне розуміння папського Риму в останні дні і, роблячи це, атакують символ, який утверджує пророче бачення, що визначає, чи Божий народ загине, чи житиме.

У майбутньому римокатолицизм у Європі та відступницький протестантизм в Америках «вдаватимуться до переслідування» тих, хто дотримується суботи, як це робилося протягом усієї священної історії.

«Бог пробудить Свій народ; якщо інші засоби не подіють, між ними з'являться ересі, які просіють їх, відокремлюючи оболонку від пшениці. Господь закликає всіх, хто вірить Його слову, прокинутися від сну. Дорогоцінне світло прийшло, доречне для цього часу. Це біблійна істина, що показує небезпеки, які вже нависли над нами. Це світло повинно спонукати нас до старанного вивчення Писання і найкритичнішого розгляду позицій, яких ми дотримуємося. Бог бажає, щоб усі аспекти і положення істини були ретельно й наполегливо досліджені з молитвою і постом. Віруючим не слід задовольнятися припущеннями та нечіткими уявленнями про те, що становить істину». Працівники Євангелія, с. 299.

Ми продовжимо ці міркування у наступній статті.